

Una lliçó

Helmut Kohl, que va ser un dels cancellers alemanys més rotunds, acaba de treure al carrer un nou volum de les seues memòries. I hi explica una cosa que ja ens pensàvem que havia anat així, però que sona molt grossa en boca seua: que els dirigents de la República Federal Alemanya van improvisar quan van veure que la reunificació era possible. O dit d'una altra manera: que van agafar al vol l'oportunitat i la van fer possible. Que no sabien on anaven ni què passaria, però que volien que passàs i que segurament per això, diu, la van fer possible. Tota una lliçó que faríem bé d'escoltar.

Helmut Kohl, que va ser un dels cancellers alemanys més rotunds, acaba de treure al carrer un nou volum de les seues memòries. I hi explica una cosa que ja ens pensàvem que havia anat així, però que sona molt grossa en boca seua: que els dirigents de la República Federal Alemanya van improvisar quan van veure que la reunificació era possible. O dit d'una altra manera: que van agafar al vol l'oportunitat i la van fer possible. Que no sabien on anaven ni què passaria, però que volien que passàs i que segurament per això, diu, la van fer possible. Tota una lliçó que faríem bé d'escoltar. Els grans esdeveniments de la vida dels països, de fet, gairebé sempre arriben així. La normalitat s'arrossega mandrosa i va esllanguint el pensament i l'acció. Crea una inèrcia pesada. Però la sorpresa cal que t'agafe preparat. I aleshores és quan entra en acció l'audàcia i la convicció que fan possible un canvi de dimensions gegantines. Hi ha moments, són aquests, en què els dubtes juguen contra teu i el teu país i en què la capacitat de desaprendre allò que has après esdevé un gran valor per a canviar el ritme i desfer la teranyina de la mandra i el conformisme i, així, poder volar alt, sense por. Alemanya ho va saber fer, això quan calia, ho acaba d'explicar i certificar Helmut Kohl. Enmig d'una confusió notable i monumental. La nit que va caure el mur de Berlín em recorde pensant i dient que passava això, però que era impossible. Tot amb tot, els polítics alemanys, i ell el primer, ho van fer possible. No amb una estratègia premeditada, ni amb un pla pactat, acordat, consolidat. Ho van fer possible la visió i l'entusiasme i la capacitat de guanyar i de consolidar, enmig de la sorpresa dels altres, sense por de què passaria, si allò no funcionava. Una lliçó, sí, una autèntica lliçó de política.

19 novembre 2007

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)